

Рішення
разової спеціалізованої вченої ради
про присудження ступеня доктора філософії

Здобувачка ступеня доктора філософії **Оксана ГАЛУНКА**, 1991 року народження, громадянка України, освіта вища: закінчила у 2014 році Чернівецький національний університет імені Юрія Федьковича за спеціальністю Промислове і цивільне будівництво, працює асистентом кафедри будівництва Чернівецького національного університету імені Юрія Федьковича Міністерства освіти і науки України, м. Чернівці, виконала акредитовану освітньо-наукову програму 051 «Економіка».

Разова спеціалізована вчена рада, утворена наказом Київського національного університету будівництва і архітектури Міністерства освіти та науки України, м. Київ від «04» березня 2025 року № 45/65/25, у складі:

Голови разової спеціалізованої вченої ради – Володимира ЛИЧА, доктора економічних наук, професора, завідувача кафедри економічної теорії, обліку і оподаткування Київського національного університету будівництва і архітектури

Рецензентів – Любові ЗГАЛАТ-ЛОЗИНСЬКОЇ, доктора економічних наук, професора, професора кафедри економічної теорії, обліку і оподаткування Київського національного університету будівництва і архітектури

– Катерини ЛАВРУХІНОЇ, кандидата економічних наук, доцента кафедри економіки будівництва Київського національного університету будівництва і архітектури

Офіційних опонентів – Наталії ВАЛІНКЕВИЧ, доктора економічних наук, професора, завідувачки кафедри економіки, підприємництва та туризму Поліського національного університету

– Тетяни ПЕТРУШКИ, кандидата економічних наук, доцента, доцента кафедри економіки підприємства та інвестицій Національного університету «Львівська політехніка»

на засіданні «11» квітня 2025 року прийняла рішення про присудження ступеня доктора філософії з галузі знань 05 «Соціальні і поведінкові науки» Оксані ГАЛУНЦІ на підставі публічного захисту дисертації «Система управління інноваційним розвитком будівельного підприємства» за спеціальністю 051 «Економіка».

Дисертацію виконано в Київському національному університеті архітектури і будівництва Міністерства освіти та науки України, м. Київ.

Науковий керівник Ольга БЄЛЄНКОВА, доктор економічних наук, професор, професор кафедри економіки будівництва Київського національного університету будівництва і архітектури.

Дисертацію подано у вигляді спеціально підготовленого рукопису. Дисертація є актуальною і завершеною кваліфікаційною науковою працею, виконаною особисто авторкою. Отримані результати в повній мірі вирішують

важливе наукове завдання розвитку теоретичних і методичних підходів до управління інноваційним розвитком учасників будівництва. Створений адаптивний інструментарій дозволяє здійснювати управління, враховуючи функції, роль учасника проєкту, обсяги виконуваних робіт, організаційну структуру та етап будівництва.

Результати роботи формують сучасну науково-аналітичну та методичну основу для економічного планування, організації і контролю інноваційної діяльності учасників будівельних проєктів, яка базується на узгодженні цілей і можливостей кожного з учасників з вимогами девелопера та умовами реалізації проєкту. Практичне значення дисертаційної роботи полягає у наданні управлінському персоналу будівельних підприємств дієвого аналітичного і управлінського інструментарію для вибору оптимального варіанту впровадження нововведень, виходячи із оцінювання реальних умов та власних можливостей підприємств.

Запропонована система управління інноваційним розвитком допомагає підприємствам ефективно розвивати інновації в будівельному девелопменті, одночасно здійснюючи детальний економічний і аналітичний моніторинг інноваційних можливостей й результатів упровадження.

Дисертація написана державною мовою та відповідає вимогам пункту 6 Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 року №44 (зі змінами).

Здобувачка має 20 (із загальної кількості 23) наукових публікацій за темою дисертації, з них: 7 статей у наукових фахових виданнях України категорії «Б» (із загальної кількості 9, з них: 4 – одноосібно; 1 стаття, де співавтором здобувачки є одна особа; 4 статті – де співавторами здобувачки є дві та більше осіб. За вимогами підпункту 1 пункту 8 в редакції Постанови КМ №507 від 03.05.2024 р.: «якщо число співавторів у статті (разом із здобувачем) становить більше двох осіб, така стаття прирівнюється до 0,5»); 1 стаття у періодичних наукових фахових виданнях інших держав, які входять до ЄС (із загальної кількості 1, де співавтором здобувачки є одна особа); 12 тез наукових доповідей в збірниках матеріалів міжнародних конференцій (із загальної кількості 13, з них: 7 – одноосібних; 4 – з одним співавтором; 2 – з двома та більше співавторів):

Статті у фахових виданнях категорії «Б»

1. Галунка О.Д. Управління інноваційним розвитком будівельного підприємства. *Будівельне виробництво*. 2017. №63/2. С. 92–97. <https://ndibv-building.com.ua/index.php/Building/issue/view/8/PDF4>

2. Галунка О.Д. Фінансування інноваційного розвитку в будівельній галузі України. *Шляхи підвищення ефективності будівництва в умовах формування ринкових відносин*. 2018. № 38. С. 217–226. DOI: 10.32347/2707-501x.2018.38.234-241

3. Оліферук С.Л., Галунка О.Д., Миронов О.О. Комплексна оцінка рівня інноваційного розвитку підприємства. *Шляхи підвищення ефективності будівництва в умовах формування ринкових відносин*. 2021. № 47(2). С. 110–119. DOI: 10.32347/2707-501x.2021.47 (2).110-119.

4. Скакун В.А., Запечна Ю.О., Богатюк Д.В., Галунка О.Д. Методичний підхід до розроблення та прийняття національних документів України з визначення прийнятності інноваційної будівельної продукції. *Управління розвитком складних систем*. 2023. № 56. С. 165–172. DOI: 10.32347/2412-9933.2023.56.165-172.

5. Галунка О.Д., Палагіцький В.І., Ковтун А.В. Методичні підходи та засоби оцінювання інноваційного розвитку будівельних підприємств. *Шляхи підвищення ефективності будівництва в умовах формування ринкових відносин*. 2023. № 52(2). С. 122-134. DOI: 10.32347/2707-501x.2023.52(2).122-134

6. Галунка О., Белєнкова О., Локтіонова Я. Інновації як імпет структурно-функціональних трансформацій взаємовідносин учасників будівництва. *Просторовий розвиток*. 2024. №9. С. 304–316. DOI: 10.32347/2786-7269.2024.9.304-316.

7. Галунка О. Девелопер як агент інноваційних перетворень учасників будівництва. *Шляхи підвищення ефективності будівництва в умовах формування ринкових відносин*. 2024. № 54/1. С. 195-210. DOI: 10.32347/2707-501x.2024.54(1).199-210

8. Скакун В.А., Галунка О.Д. Чеський досвід зеленої сертифікації. *Нові технології в будівництві*, 2023. №43. С. 67–75. DOI 10.32782/2664-0406.2023.43.12

9. Галунка О.Д. Теоретичні та методичні основи розвитку інноваційної діяльності будівельних підприємств: секторальний вимір. *Будівельне виробництво*. 2023. №76. С. 93–101. DOI: 10.36750/2524-2555.76.93-101

Статті у періодичних наукових виданнях інших держав, які входять до Організації економічного співробітництва та розвитку та Європейського Союзу:

10. Halunka O., Maksymov A. Methodological approaches to determining the technical acceptability of innovative construction products. *The scientific heritage*. 2025. № 154. Pp.16-20. DOI: 10.5281/zenodo.14840026

*Наукові праці, які засвідчують апробацію матеріалів дисертації:
тези доповідей на конференціях*

11. Галунка О.Д. Формування фінансово-економічної безпеки будівельних підприємств. *Міжнародна науково-практична конференція Молодих вчених «Буд – Майстер – Клас 2016»*, КНУБА. 2016. С. 201-202.

12. Запечна Ю.О., Галунка О.Д. Інноваційний розвиток як фактор підвищення конкурентоспроможності будівельних підприємств. *Міжнародна науково-технічна конференція «Ефективні технології в будівництві»*. Видавництво Ліра-К, II ». 2017. С. 121.

13. Галунка О., Бешкет О. Теоретичні основи управління інноваційним розвитком будівельних підприємств. *International Scientific-Practical Conference of young scientists "Build-Master-Class-2018"*. С. 111.

14. Галунка О.Д., Запечна Ю.О. Державне регулювання інноваційного розвитку будівельного підприємства. *Ефективні технології в будівництві: IV Міжнародна науково-технічна конференція (27-28 березня 2019 р., м. Київ)*. Київ: Видавництво Ліра-К, 2019. С. 117–118.

15. Галунка О.Д., Гриценко О.С., Султанов З.Г.О. Система якості в впровадженні інновацій на будівельному підприємстві. *Міжнародна науково-практична конференція «Економіко-управлінські та інформаційно-аналітичні*

новації в будівництві» (23-24 травня 2019 р., м. Київ). Київ: Ліра-К, 2019. С. 88–89.

16. Галунка О.Д. Активність фінансування інноваційного розвитку будівельних підприємств. *Актуальні проблеми теорії і практики менеджменту в контексті євроінтеграції: Збірник тез IX Міжнародної науково-практичної конференції* (14 травня 2020 року м. Рівне): НУВГП, 2020. С. 69–72.

17. Галунка О.Д., Запечна Ю.О. Інноваційний розвиток в будівельній галузі України. «*Стратегія розвитку агропромислового сектору: глобальні виклики і національні тенденції*». Зб. наук. праць наук. ред. В.С. Лукач (22 квітня 2021 року м. Ніжин): ВІІ НУБіП України «Ніжинський агротехнічний інститут», 2021. С. 25–28.

18. Галунка О.Д. Корпоративна соціальна відповідальність підприємства як складова сталого інноваційного розвитку. *Теоретичні та практичні питання аграрної науки: матеріали Міжнародної науково-практичної конференції* (18 травня 2022 р. м. Дніпро): у 2 ч. / за заг. ред. А. С. Кобця. Дніпро, 2022. Ч. 2. 344 с.

19. Галунка О.Д. Креативна економіка як драйвер інноваційного сталого розвитку підприємств України. *Інтеграція науки і освіти: розвиток культурних і креативних індустрій: збірник наукових праць* / ред.: А.М. Вергун та ін. Київ: КНУТД, 2022. С. 246 – 247.

20. Галунка О.Д. Використання інноваційного потенціалу при антикризовому управлінні будівельним підприємством. *Економіко-управлінські та інформаційно-аналітичні новації в будівництві: IV Міжнародна науково-практична конференція : програма та тези доповідей* (7 – 8 червня 2022, м. Київ). Київ. нац. ун-т буд-ва і архіт., Київ: Ліра-К, 2022. С. 295–296.

21. Галунка О.Д. Девелопер як агент інноваційних перетворень учасників будівництва. *Проблеми генезису економіки інтелектуально-інноваційного капіталу: матеріали доповідей IV Міжнародної науково-практичної конференції* (м. Київ, 5 – 6 листопада 2024 року) у 2-х ч. / за заг. ред. В. М. Лича. Ч. 1. Київ: КНУБА, 2024. С. 87–92.

22. Галунка О.Д., Ченчик Г.О., Пономарьов О.С. Формування інноваційного потенціалу будівельного підприємства *Проблеми генезису економіки інтелектуально-інноваційного капіталу: матеріали доповідей III Міжнародної науково-практичної конференції* (м. Київ, 7 – 8 листопада 2023 року) у 2-х ч. / за заг. ред. В. М. Лича. Ч. 1. Київ: КНУБА, 2023. С. 157–158.

23. Галунка О. Особливості управління інноваційним розвитком будівельного підприємства. *Актуальні проблеми та перспективи розвитку обліку, аналізу та контролю в соціально-орієнтованій системі управління підприємством: Матеріали VII Всеукраїнської науково-практичної конференції*. (м. Полтава, 28-29 березня 2024 р.) Полтава, 2024. С. 621–622.

Повнота викладення основних наукових результатів, висновків, рекомендацій та положень дисертаційного дослідження відповідає вимогам, що пред'являються до дисертаційних робіт на здобуття ступеня доктора філософії.

У дискусії взяли участь (голова, рецензенти, офіційні опоненти, інші присутні) та висловили зауваження:

Голова ради – доктор економічних наук, професор ЛИЧ Володимир Миколайович, завідувач кафедри економічної теорії, обліку і оподаткування Київського національного університету будівництва і архітектури, без зауважень.

Рецензент – доктор економічних наук, професор ЗГАЛАТ-ЛОЗИНСЬКА Любов Олександрівна, професор кафедри економічної теорії, обліку і оподаткування Київського національного університету будівництва і архітектури, надала позитивний відгук із зауваженнями:

1. У наведеному визначенні «інноваційного розвитку підприємства» (с.46) акцент зроблено переважно на економічних аспектах – підвищенні прибутковості та конкурентоспроможності. Разом з тим, з огляду на сучасні глобальні тенденції сталого розвитку та зростання значущості екологічної відповідальності бізнесу, доцільним було б увести до визначення компоненту екологічного ефекту інновацій. Зокрема, варто підкреслити, що інноваційний розвиток передбачає не лише економічну ефективність, а й екологічну доцільність та сприяння зниженню техногенного навантаження, енерго- та ресурсозбереженню. Такий підхід зробив би визначення більш комплексним і відповідним вимогам сучасного інноваційного менеджменту в будівництві.

2. В аналітичному розділі дисертації наведено ґрунтовний аналіз внутрішніх витрат на виконання науково-дослідних робіт за різними джерелами фінансування, що дозволяє оцінити масштаби та структуру інвестування у наукову діяльність (с.111-122). Разом з тим, доцільним було б доповнити цей аналіз інформацією про результати такої діяльності, зокрема кількість отриманих патентів, ноу-хау або інших об'єктів інтелектуальної власності, які можуть бути показниками ефективності витрат на НДР. Це дозволило б краще відобразити зв'язок між вкладеними ресурсами та досягнутими інноваційними результатами, а також надати більш повну картину стану інноваційної активності у досліджуваній сфері.

3. У табл. 2.6 (с.125) дисертанткою систематизовано чинники, що впливають на інноваційний розвиток учасників інвестиційно-будівельних проєктів, з урахуванням їхньої вагомості за результатами експертного опитування. Представлені дані є змістовними та свідчать про комплексний підхід до аналізу. Разом з тим, робота виграла б у концептуальному плані, якби було здійснено групування факторів за логічними ознаками (зовнішні/внутрішні, економічні/соціальні/технологічні тощо), що дозволило б більш структуровано представити результати та виявити міжфакторні залежності.

4. На с. 125-139 дисертанткою представлено авторський підхід до оцінювання компонентів інноваційного розвитку, що вирізняється комплексністю та орієнтацією на практичні аспекти функціонування будівельних підприємств. Водночас, доцільно було б розглянути можливість включення додаткових факторів, зокрема податкового сприяння інноваційній діяльності, яке у багатьох країнах світу розглядається як важливий інструмент стимулювання інновацій у реальному секторі економіки. Урахування такого індикатора дозволило б повніше охопити зовнішні макроекономічні умови, що впливають на інноваційну активність підприємств будівельної галузі.

5. У третьому розділі дисертації доцільно запропоновано серію анкет-опитувальників для самооцінювання підрядним підприємством необхідності

впровадження інновацій (табл. 3.3–3.7, с.163-168), що свідчить про прагнення авторки надати практичні інструменти для оцінки інноваційного потенціалу та потреб у нововведеннях. Разом з тим, робота виграла б, якби було подано короткий аналіз результатів пілотного тестування анкет або принаймні окреслено можливі проблеми в інтерпретації відповідей (наприклад, суб'єктивність оцінок, вплив зовнішніх факторів тощо). Це дозволило б підвищити достовірність і практичну придатність запропонованого інструментарію, а також дало змогу користувачам анкет краще орієнтуватися у подальших кроках після отримання результатів самооцінки.

Рецензент – кандидат економічних наук, ЛАВРУХІНА Катерина Олександрівна, доцент кафедри економіки будівництва Київського національного університету будівництва і архітектури, надала позитивний відгук із зауваженнями:

1. У дисертаційному дослідженні автором наведено визначення поняття «інноваційний розвиток будівельного підприємства», який пропонується розглядати, як безперервний процес оновлення продуктової, маркетингової, організаційної та іншої діяльності, спрямований на збільшення ефективності функціонування будівельного підприємства в мультипроектному середовищі, який відбувається не автономно, а під значним впливом інших учасників інвестиційно-будівельного проекту, проектних вимог і стратегії будівельного підприємства. Доцільно також було б більш детально розглянути це поняття, як метод чи інструмент в системі управління підприємством.

2. У пункті 2.1. автор зауважує, що пріоритетні напрями інноваційної діяльності визначають конкретні сфери, у яких відбувається розвиток будівельного підприємства. Бажано показати яку роль відіграє процес цифровізації в інноваційному розвитку будівельного підприємства.

3. У розділі 3 автором представлено детальний методичний підхід до оцінювання доцільності впровадження інновацій підприємствами покроковий методичний підхід до підвищення рівня інноваційного розвитку проекту й стимулювання учасників будівництва до інновацій. Доцільно було б провести порівняння практичного застосування цього підходу на реальних підприємствах з відображенням динаміки змін процесу функціонування будівельного підприємства.

4. У пункті 3.1. (рис.3.1.) автор зазначив, що девелопери відіграють вирішальну роль у сприянні співпраці та обміні досвідом між учасниками будівництва. Доречно було б уточнити чи є девелопери безпосередніми учасниками процесу управління інноваціями в середовищі будівельного підприємства.

Офіційний опонент – доктор економічних наук, професор ВАЛІНКЕВИЧ Наталія Василівна, завідувачка кафедри економіки, підприємництва та туризму Поліського національного університету, надала позитивний відгук із зауваженнями:

1. Досліджуючи сутність та розкриваючи економічний зміст базових дефініцій «інноваційного розвитку підприємств будівельної галузі» (в розділі 1), авторкою в недостатній мірі акцентовано увагу, що саме інноваційний потенціал підприємств розглядається як сукупність інтегральних характеристик які дозволяють використовувати інноваційні ресурси за допомогою інноваційних

компетентностей для досягнення цілей інноваційного розвитку.

2. Для підприємств будівельного кластеру, де інновації мають вирішальне значення для підвищення продуктивності та конкурентоспроможності, авторці варто було б проаналізувати не тільки приклади розвинених країн (розділ 2), які вже мають досвід стимулювання інноваціями, а і приклади вітчизняних будівельних підприємств, які на основі впровадження інновацій досягнули позитивного економічного ефекту.

3. В роботі «інноваційний потенціал будівельного підприємства» розглядається в загальному контексті інноваційного розвитку. Його місце і структура в управлінні інноваціями не має окремого компоненту представленого в результаті дослідження графічно, що дозволило б структурно показати місце інноваційного потенціалу будівельного підприємства в системі управління. Не вистачає висвітлення суті інноваційного потенціалу підприємства на мезо-, макро-, мікро- рівнях.

4. У третьому розділі на рис. 3.5 (с. 179), де авторкою розроблено схему визначення технічної прийнятності європейської продукції органами ЄС, варто було б доповнити такою ж схемою висвітливши для порівняльного аналізу даний алгоритм дій на вітчизняному ринку сертифікації.

5. На с. 185 допущено машинальну помилку. Рисунок «Процес Європейського технічного підтвердження» пронумеровано як 3.5, а не 3.6.

6 В третьому розділі (с. 186) авторка описує процес сертифікації інноваційної будівельної продукції відповідно до вимог та стандартів Європейського союзу. Виникає питання, чи проводився аналіз кількості сертифікованих лабораторій наявних в Україні для проведення сертифікації будівельної продукції для можливості її виходу на міжнародний ринок збуту?

Офіційний опонент – кандидат економічних наук, доцент ПЕТРУШКА Тетяна Олексіївна, доцент кафедри економіки підприємства та інвестицій Національного університету «Львівська політехніка», надала позитивний відгук із зауваженнями:

1. Розширення аналізу міжнародного досвіду – у роботі варто було б глибше проаналізувати практики управління інноваціями у будівельній сфері в інших країнах, зокрема зробити порівняльний аналіз систем оцінки відповідності будівельної продукції за Регламентом Європейського союзу (ЄС) № 305/2011 та новим Регламентом ЄС 2024/3110 Європейського Парламенту та Ради від 27 листопада 2024 року про встановлення гармонізованих правил для розміщення на ринку будівельної продукції.

2. В другому розділі при виокремленні ключових пріоритетів, які мають вплив на інноваційний розвиток учасників інвестиційно-будівельних проєктів, зокрема цифровізацію, впровадження екологічних рішень та конкуренцію варто було б доповнити таким чинником, як розвиток людського капіталу, що передбачає навчання та підготовку фахівців, здатних працювати з інноваційними технологіями.

3. В науковому дослідженні чітко не визначено для якої економічної потужності будівельних підприємств запропонований метод оцінювання інновацій буде найбільш точним. Авторці варто звернути увагу на рамки фінансової спроможності будівельних підприємств.

4. На рис. 1.6 (ст. 66) зображено взаємозв'язок суб'єктів інвестиційно-будівельної діяльності у контексті інноваційного розвитку учасників будівельного проєкту. Аналізуючи дану схему виникає питання, чи девелопер є ключовою ланкою і чи не перевантажений він організаційними функціями, оскільки він має точки дотику зі всіма учасниками проєкту, це перше, і друге – чи враховано якимось зацікавленість зовнішніх сторін учасників інвестиційно-будівельних проєктів до впровадження інновацій, окрім девелопера, як основного імпету до якісних інноваційних змін?

5. Опрацьовуючи наукове дослідження, виникає питання сьогодення: чи проводився аналіз наскільки ефективно можна впровадити модель управління інноваціями в умовах нестабільної економічної ситуації або кризових явищ у будівельному секторі?

Результати відкритого голосування:

«За» 5 членів ради,

«Проти» немає членів ради.

На підставі результатів відкритого голосування разова спеціалізована вчена рада присуджує **ГАЛУНЦІ Оксані Дмитрівні** ступінь доктора філософії з галузі знань 05 – Соціальні і поведінкові науки за спеціальністю 051 – Економіка.

Відеозапис трансляції захисту дисертації додається.

Голова разової спеціалізованої
вченої ради

Володимир ЛИЧ

Підпис Лича В.М. засвідчую

Вчений секретар Вченої ради
Київського національного університету
будівництва і архітектури

Микола КЛИМЕНКО